

PO ROKU

Marsli už nie je v škole celý týždeň. Skúšala som jej volať, ale neberie to. Bola som u nej predminulý týždeň a bola celkom v pohode. Až na to, že sa každú chvíľu pozerala na svoje ruky a na predmety ktorých sa dotkla. Zrazu mi zazvonil mobil. Volala Marsli. „Áno?“ „Musíš hneď prísť ku mne!“ „Ale pre...“ ani som nedopovedala a zložila. Povedala som mame že idem ku Marsli. Nemala s tým žiadny problém, býva len o ulicu ďalej. Stála som pred dverami a čakala kým mi otvorí. Keď otvorila pozdravila som sa jej, ale ona ma začala ťahať do svojej izby. Zastavila ma až pri jej posteli. „Pozri!“ ukázala mi svoje ruky. Boli na nich také kvety a mandaly alebo čo. Ukázala mi, čo náhodou včera spravila. Pozerala seriál kde sú čarodejnice a čarodejníci a robila si žarty, že čaruje, keď v tom zamierila na vázu takým gestom ako v seriáli a tá váza sa zmenila na džbán plný džúsu. Nechápala čo to je. Keď to skúšala ešte raz a ešte raz, vždy všetko zmenila (začarovala) na inú vec. Preto mi nedvíhala. Hľadala čo za tým mohlo byť, pokým nenatrafila na jednu vec. Spomenula si, že jej starká mala tiež takéto schopnosti, ale u nej sa prejavovali úplne inak. „Jéj si čarodejnica,“ poskakovala som od radosti. Totiž milujem tiež ten seriál a vždy so chcela aby sa niečo s toho stalo. „Nekrič!!! Nikto to nemôže vedieť!“ „Dobre, dobre.“

Na druhý deň sa nič nedialo. Ona si užívala svoj magický svet a ja som sa smiala na tom ako nevie čarovať. V tom prišla žena celá v čiernom a niečo šuškala Marsli do ucha. „Marsli? Čo ti vravela?“ „Len toľko aby som nečarovala na verejnosti ani doma iba v núdzových situáciách, lebo by to mohlo dopadnúť zle. „Aha dobre, tak to dodržiavaj.“ „Zbláznila si sa? Mám magické schopnosti a nebudem ich používať? Pf, to sotva!“ „Ale Marsli...“ „Veď sa neboj, čo by sa mohlo stať?“ „Neviem, a keď si ublížiš? Alebo o schopnosti prídeš?“ Dodala som. Naozaj som sa o ňu bála, ale

zrejme jej...to neprekážalo. O tri týždne neustáleho čarovania prišla znova tá ženská a vravela: „Marsli, nepočúvla si, takže ti budú odobraté schopnosti a buď rada, že si ťa nevezmem zo sebou!“ „Ale ja vám ich nedám!“ povedala s tenkým hlasom. „Marsli, čo je to s tebou?“ Zrazu spadla na zem a tá žena zmizla. Keď sa Marsli prebrala skúšala čarovať, ale nič. Naozaj jej tie schopnosti zobrala. Nakoniec všetko dopadlo dobre. Aspoň sama na svojej koži zažila aké to je, keď nepočúvne. Marsli už nemá žiadne schopnosti. Povedala, že jej to nevadí. Tie tri týždne jej stačili na to, aby zistila aké to je. Dodnes sme s Marsli kamarátky a aj arašidové maslo je stále. O chvíľu budem ako ona. Aj do mňa ho už pchá a priznám sa začína mi chutiť.